

Rubén Blanco: El porter que no té por de res

El nou porter del Girona va debutar a Primera sent encara menor d'edat el 2013 amb el Celta gràcies a Abel Resino: «El mirava als ulls i em transmetia una confiança i maduresa impròpies de l'edat», diu l'entrenador

Dilluns al vespre, si no hi ha cap daltabaix, Rubén Blanco serà a la banqueta al costat de Kravtsov i de la resta de suplents en el derbi contra el Barça. Ho sap i és conscient que el tren del Girona li ha aparegut en un moment complicat de la seva carrera en què es trobava sense equip i amb el mercat tancat. Només la lesió de Ter Stegen i la necessitat dels gironins de trobar un porter d'urgència l'ha dut a Montilivi. Un cop a dins, ja ha deixat clar que ve a «ajudar» i també a «competir pel lloc» amb Gazzaniga i Kravtsov. De moment, haurà d'esperar perquè l'argentí té el lloc garantit. Sigui com sigui, el Girona ha incorporat un porter preparat per jugar quan li toqui i que, tot i fer dues temporades que no juga cap partit oficial, té una edat (trenta anys) i una trajectòria (dotze cursos a l'elit) que fan estar tranquil Michel. També estava tranquil Abel Resino el maig del 2013 quan dirigia el Celta i necessitava dues victòries en les dues darreres jornades per salvar-se sense els dos porters del primer equip disponibles, Sergio Álvarez i Javi Varas, lesionats. Abel va donar l'alternativa a Rubén Blanco al camp del Valladolid (0-2) i contra l'Espanyol (1-0) i el va convertir en el segon porter més jove que debutava a Primera. «Era un autèntic marrec, però em va impressionar la maduresa i personalitat amb què va assumir un repte tan difícil. Ens hi jugàvem la permanència i va haver d'entrar a mig partit a Valladolid. Em va sorprendre el desvergonyiment i tranquil·litat amb què va jugar», detalla Abel Resino sobre l'estrena de Blanco al José Zorrilla, substituint el lesionat Javi Varas a la mitja part. Maduresa i joc de peus: tretze anys després, Blanco arriba al Girona amb trenta, una edat òptima per a un porter i, l'edat que Abel hauria dit que tenia quan el va fer debutar. «Semblava que tingués trenta anys i no pas disset, i que acumulés cent cinquanta partits a Primera. Realment, impressionava la seva manera de fer i de jugar sota pals». Exporter de l'Atlètic de Madrid, internacional i amb el rècord d'imbatibilitat a la Lliga durant molts anys, Abel subratlla les qualitats que veia. «Jo de porters hi entenc i veure'l amb aquella desimboltura sent tan jove em donava unes garanties immenses. Em generava confiança. El mirava als ulls i veia que estava tranquil. No l'espantava res». Això a banda de les qualitats tècniques, de les que Abel en destaca la que pot haver seduït Michel. «Té un bon domini de la pilota amb els peus i dóna tranquil·litat als seus companys. Això pot ser un dels motius que hagi fet decidir Michel, que li agrada sortir sempre amb la pilota jugada». A més a més, Abel subratlla que l'alçada de Blanco li permet «dominar bé els espais per dalt». Excompany de Michel al Rayo Vallecano (1995-96) i de Delfí Geli (1994-95), Abel Resino subratlla «la bona trajectòria» que ha agafat el Girona els darrers anys. Això sí, el sorprèn que en una temporada hagi tingut tants porters en nòmina. «A la meua etapa al Rayo, el 1996, també vam ser quatre porters, jo Wilfred, España i Márquez, però el més normal és pujar-ne algun del filial. En les lesions de Juan Carlos i Ter Stegen és mala sort en el cas del Girona, no ha tingut més remei», deia abans d'enviar un missatge al seu exjugador. «Li desitjo el millor a en Rubén si Michel li dóna l'oportunitat, que pugui tornar a tenir continuïtat i demostrar les qualitats que té». Rubén Blanco ha agafat el dorsal 1 que va deixar lliure Livakovic i dilluns s'asseurà a la banqueta local de Montilivi en el derbi contra el Barça.